

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
pol leta 8 L.
četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

Št. 95

V Gorici, v soboto 28. novembra 1925.

Leto VIII.

GORIŠKA STRAŽA

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglas-
se računajo po dogo-
varu in se plačajo v na-
prel. List izdala kon-
sorci

«GORIŠKE STRAŽE»
Tisk Zadrugne tiskarni
v Gorici, Riva Piazzesi
ta št. 18.

Uprava in uredništvo
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).

Moj drugi odgovor.

Dr. Wilfan je napisal v »Edinosti«, da morajo imeti vdeleženci manjšinskega zborovanja v Ženevi vsaj nekaj dostojnosti in diskretnosti, ako naj započeto mednarodno podjetje obstane in napreduje. Pri tem se mu je zdelo primerno, da me označi za vdeleženca, ki ne ve, kaj so pravila dostojnosti.

Dovoljujem si, vljudno, a prav odločno zavrnil ti lahkoumen očitek.

Vsa naša javnost VE in ZNA, kakšno je moje naziranje o zborovanju v Ženevi. Na desetisoče ljudi je čitalo moje poročilo, ki sem ga podpisal s polnim imenom in dal natisniti v slovenskem in hrvaškem jeziku. Očrtal sem v njem vso važnost in resnost zborovanja, popisal vlogo naše narodne manjšine po vesti in resnici. Iz poročila ni zvenel niti najrahljši prizvok strankarske pristranosti.

Kličem v podpričanje vse trezne ljudi naše pokrajine, vso našo javnost brez razlike na politično pričanje.

Ce je kdo v naši deželi poskusil kovati politični kapital iz ženevskega zborovanja, je bilo to glasilo VAŠE stranke: dnevnik »Edinost«. Priznali mi boste sami, da je to nedopustno, zakaj, kar se je godilo v Švici, ni bila ne stvar kršč. socialistov in ne edinjašev, temveč je zadrževalo najvišje koristi vsega slovenskega življa v Italiji.

V podpričanje tega, kar govorim, kličem zopet desetisoče mislečih rojakov, ki so brali v tistih dneh naše časopisje.

Napačen naslov.

Prvi nauk o dostojnosti bi morali torej, gospod doktor, nasloviti ne name, temveč predvsem na Vaše lastno glasilo, ki ga držite v roki in mu Vi narekujete smer.

Da je »Mali list« udaril nazaj in napisal na lastno odgovornost poseben komentar k zborovanju v Švici, ni moja stvar. Obrnite se naravnost na »Mali list« in se z njim lepo zmenite. Kaj imam jaz pri tem opraviti? Povejte mi, kedaj sem se obrnil na Vas, ko so mene napačale »Novice«? Nikdar mi ni padlo to na um, ker se znam sam braniti, če se mi zdi potrebno. To storite tudi Vi, zakaj tak je običaj povsod v političnih borbah.

Da zaključim.

V rokah imate, gospod doktor, zopet iskro, ki jo lahko razpihnete v visok plamen, ako Vas je volja. Svoje mnenje o taki politiki sem povedal že zadnjič.

Ponavljam, da je gonja, ki so jo vprizorili Vaša stranka, »Edinost« in »Istarska Riječ« proti Ščeku, Milanoviču in celotnemu kršč. soc. gibanju eden najgrših in najtemnejših listov v knjigi naše primorske politike. Pod pretvezo, da se borijo proti obrekovanju, so nagradila vaša glasila — bijoč se pri tem po nedolžnih in poštenih prsih — na svoje nasprotnike toliko krivic, laži, podtikanj in obrekovanj, kolikor jih nismo čuli in brali niti v dobi najpriskutnejših političnih bojov naše preteklosti.

Vaši ljudje so trdili, da hočejo odpraviti zlo, a so ga storili pri tem sami desetkrat več, brani so hoteli svojo čast, a kradli pri tem čast in dobro ime drugim. — Ali je to pošteno in koristno, naj sodi javnost. Zame je stvar zaključena.

Dr. E. Besednjak.

Kaj se godi po svetu?

Že dostikrat smo seznanjali naše bravce o velikih težavah, ki jih mora prestopiti vojna Francija. Država, ki je veljala in jo še tudi danes štejejo med najbolj denarne, trpi neprestano na finančnih težavah. In kako tudi ne bi? Našim bravcem bo bržkone še nekaj v spominu, da smo v enem izmed političnih pregledov pisali, da se Francozje zanašajo le na nemška vojna odplačila. Na jeziku vseh finančnikov po vladnih palačah je bila beseda: »Le trošimo, saj bo Nemec vse poplačal.« Pa so se pošteno ušteli. Več je bilo dolga domačim in tujim upnikom, kot je bila Nemčija dolžna. Država je zabredla v denarne nepravilike. Pri denarju, sosebno, če ga ni, pa bo vsaka priprosta glava vedela, da ne pomaga dosti visoka in premetena politika. Ob tem školju, ob financah, se je razbil čolnič že tretjič v kaj kratkem času. 400 milijard (!) francoskega notranjega in zunanjskega dolga pa čaka rešenika, ki ga od nikoder noče biti.

Eden dol, drugi gor.

Z velikim zadovoljstvom je bil sprejet glas, da je socialno usmerjeni Herriot prevzel vlado. Vse je upalo, da bo država splavala iz motnih valov finančnih težkoč na suho. Bogataši so upali to in revni sloji. Ko je pa Herriot zahteval od bogatinov nekaj denarnih žrtev, da reši tisto državo, ki jo imajo takovi ljudje zmeraj na koncu jezika, takrat so rekli: ne. Naj pride drugi mož, ki bo državo rešil brez naših žrtev. Prišel je Caillaux.

Po vseh pariških ulicah je odmevalo veselje, češ zdaj smo dobili moža, ki bo državi pomagal. Tudi to veselje je bilo prezgodnje. Caillaux je zastran svojih finančnih neuspehov padel in poklical so 3. novembra znamenitega računarja Pavla Painleveja, naj gre v finančno ministrstvo. Ta učenjak je bil že trikrat ministerski predsednik, le nikdar ni imel posebne sreče. Po par mesecih se je že moral umakniti. Zadnje njegovo ministromanje je bilo pa še celo kratko. 3. novembra je nastopil, 26. novembra je že spet šel.

V nedeljo zvečer je zbornica razpravljala o Painlevejevih finančnih načrtih. Poleg ministerskega predsedstva je imel Painlevé tudi finančno ministrstvo. Njegovi načrti so pa zadeli na odpor. Pri glasovanju o 5. členu je bilo 278 glasov proti njemu, 275 pa zanj. Minister je bil poražen komaj s tremi glasovi večine. Ne da bi črnil besedo, pravi uradno poročilo, je Painlevé zgrabil svojo torbico in jo mahnil urnih korakov iz zbornice. Za njim so šli še ostali ministri. V bližnji posvetovalni dvorani so imeli kratek razgovor in spisali ostavko na predsednika francoske republike Doumergua. Ob sedmih zvečer je ni imela več Francija svoje vlade. Začela so se dolgoletna pogajanja z voditelji različnih skupin za sestavo nove vlade. Toda vsak si poprej dvakrat premisli, predno se loti porivati voz iz jarka na cesto.

Kaj ga je vrglo?

Painlevé ni niti razvil svojih načrtov, kako bo rešil francoske finance in je že moral pustiti ministromanje. 8. decembra bi imelo zapasti 5 milijard zakladnih bonov

ali državnih papirjev. Ta vrsta bonov, ki jih je država izdala že pred vojno, je bila predvsem v rokah srednjih slojev, industrije in rentnikov. Če se hoče rešiti pred domačimi upniki, ki bodo pričeli trkati na vrata 8. decembra, je imel Painlevé le dvoje potov na izbero: ali država odgodi dan za izplačilo državnih papirjev, ali pa dá tiskati nove bankovce. Če stori prvo, bo ljudstvo zgubilo zaupanje v državo in njene papirje. Nihče ne bo več hotel kupovati bonov in država bo spet v stiskah. Če pa poveča obtok papirnega denarja, bo francoski frank še nižje zlezel. Painlevé si je dejal: srednja pot, najboljša pot in je hotel plačati le del državnih papirjev, drugi del enkrat pozneje, obenem pa je hotel dati tiskati za nekaj milijard bankovcev. Proti temu so se pa dvignili socialisti, ki se boje, da bi draginja šla do viška, če bo državna tiskarna kar naprej tiskala ničvredne bankovce brez zlatega kritja. Vendar so se nekoliko omečili socialisti ter dovolili, da natisne tiskarna spet za poldruge milijardo papirnega denarja. Tolažili so se, saj se je itak za toliko bankovcev v prometu raztrgalo in vničilo. Če so bili socialisti potolaženi, se pa ni dal prepričati nacionalni blok, kjer sede vse meščanske in protivladne stranke.

Vzroki nasprotstva.

Govorniški dvoboji o financah, ki s tako silovitostjo divjajo v zbornici in senatu, ter odmevajo po vsej Franciji, imajo pa še posebno ozadje. Odkar so nastopila vlado socialno usmerjena ministrstva, gre finančna politika vedno precej po isti poti. »Kdor ima, ta naj pomaga državi«, to je zdaj geslo.

Dejali smo že, da so bogati in srednji sloji, ker so pač imeli v rokah denar, nakupili državne papirje. Teh papirjev, ki so nekako dolžno pismo domačim upnikom, je izdala država tri vrste: navadni državni zakladni boni, ki smo jih že omenili, narodno-obrambni, ki jih je izdala vlada v dneh skrajne sile, ko je morala bežati pred Nemci v Bordeaux in je nujno rabila denar in tretji boni ali državni papirji nacionalnega kredita. Te je izdala vlada zato, da dobi notranje posojilo za obnovo porušenih severnofrancoskih pokrajin. Da bi se ves ta domači dolg odplačal, je imel Painlevé v načrtu »narodno amortizacijsko blagajno«. Vanjo bi se stekali dohodki iz takozvane »nacionalne kontribucije«. To bi imel biti neke vrste nov davek, ki bi stopil v veljavo 1. januarja prihodnje leto. Ta davek bi zadela vse posestnike kakršnih koli premičnin in nepremičnin in vse dohodke.

Tudi tukaj je Painlevé na pritisk socialistov določil posebno višino premoženja od katere dalje je treba plačevati ta davek. Jasno je torej, da bi »nacionalna kontribucija« zadela le premožne meščanske sloje. In tu je, kar vsak bravec lahko razvidi, zadela finančni minister na odpor strank v nacionalnem bloku. Glavni njegov govornik v zbornici Bokanowski je radi tega imel oster govor proti Painlevéju.

Po Painlevéjevem odstopu je predsednik republike pooblastil že več znanih politikov naj sestavijo vlado. Toda vsak dosedaj je še navel na take težkoče, da je moral pooblastilo vrniti. Socialistična stranka je dala od sebe glas, da bi tudi ona sama prevzela vlado. Toda prorokovali so ji kratko življenje, zato se je umaknila.

Tudi Briand, ki koleba po sredi med socialističnimi in meščanskimi strankami, ni mogel pregovoriti nasprotujočih si strank za skupno vlado. V sredo je poveril predsednik republike sestavo nove vlade Herriotu. Ko ta tudi ni uspel s sestavo, je sprejel mandat zopet Briand.

Nepremostljiv prepad.

Velika francoska revolucija je vničila vse predpravice plemstva in visoke duhovščine. Od tedaj naprej je vsa francoska zgodovina polna borb med meščanskimi in proletarskimi sloji. In smemo trditi, da je tudi sedanja vladna kriza na Francoskem le boj za moč. Ali bodo zmagali bogati sloji ali bodo dobile v roke vajeti tiste široke ljudske plasti, ki nimajo drugega premoženja razun svojih zdravih rok. Po vojni se ta tiha borba bide z vso silo. S Herriotovim nastopom je slavil zmago blok levičarjev, kjer sede na skrajni desnici skoro meščanske in ne socialistične stranke, na drugem koncu pa komunisti.

Po Herriotovem padcu je že prišla na krmilo bolj desničarsko usmerjena Painlevé-Caillauxova vlada in za njo še manj socialistično pobarvana Painlevé-Briandova. Zdaj so mislili desničarji v nacionalnem bloku, da je napačil trenutek, ko lahko popolnoma prevzamejo vlado v svoje roke. Na to so se že pripravljali. 15. novembra so imeli monarhisti in desne stranke nacionalnega bloka svoje zborovanje pod vodstvom Valoisa, Milleranda, Maginota in drugih. Imajo že tudi pripravljene »fašistovske legije«. Kako jih bodo pa uporabili je odvisno od tega, kdo bo prišel na vlado. Za nas pa se nudi iz vseh teh težav en nauk: Kjer ni socialne urejenosti na podlagi poštenja in socialne pravičnosti, tam se gradijo temni oblaki vsled nepremostljivega prepada med kapitalisti in reveži. Republikanska Francija danes to zelo globoko občuti.

DNEVNE VESTI.

Ali si bil pri upravi »G. Straže«? Danes je čas: Poravnaj naročnino za 1926, pa dobiš zastoj »Pratiko«!

Naročniki, prijatelji!

Leto 1925. se nagiba h koncu. Z njim poteka tudi naročnina za »Goriško Stražo«. Obnoviti jo bo treba. Zato se obračamo do Vas že sedaj, da na to mislite in čim prej poskrbite. Ravno za trg sv. Andreja se Vam nudi lepa priložnost. Ko

Poroka.

25. t. m. sta se poročila v Vipavi gdč. Dušica Črnigojeva, iz Vipave in g. Slavko Šćuka, lekarnar iz Trsta. Obilo božjega blagoslova!

»Goriška Straža« dobila telefon.

V našem uredništvu v ulici Maršali 5 imamo sedaj telefon. Zvezo imamo ne samo z vsemi mestnimi, temveč tudi z vsemi telefonskimi postajami na deželi. Naša številka je 308.

»Goriška Mohorjeva družba«.

Knjige so tiskane; končuje se Koledar. Poverjeniki, ki tega niso še storili, naj nemudoma sporoče tajništvu Goriške Mohorjeve družbe, Corso Giuseppe Verdi 1, kako želijo, da se jim dološljejo knjige: železnico ali pošljejo sami ponje. Knjige se bodo oddajale v tajništvo v Marzinijevi hiši na vogalu Seženiške ulice in Korza. Dan, kedaj se začne ekspedicija, se še objavi.

»Sanguis martyrurum«,

(»Mučeniška kri«)

roman, ki ga izda letos G. M. dr., je delo francoskega pisatelja, ki ima svetovni sloves in je že preveden v večino evropskih jezikov. O našem slovenskem prevodu, ki ga je priredil Iv. Rejec, nam piše naš znameniti pisatelj in slovsveni kritik prof. dr. Ivo Pregelj: »— Rejecov prevod je imeniten, delo kaže neskončno potrpljenje in pridnost.«

Smrt.

V Bolonji je umrl tamošnji vseučiliški profesor G. B. Salvioni. Bil je priznan znanstvenik in član raznih znanstvenih udruženj. Zanimal se je tudi za nas Slovence in je bil naročnik našega lista. Pokoj njegovi duši!

Končne volivne številke na Češkem.

Zdaj komaj so znane točne številke o izidu čehoslovaških volitev. Vladne stranke so dobile 146 sedežev, prej so jih imele 167. Med temi je narastla ljudska stranka od 21 na 31 poslancev. Hlinkova slovaška ljudska stranka pa je dobila 22 mandatov, dočim jih je prej imela le 11. V senatu ima prva 16 senatorjev, druga pa 12.

Med »nesmrtniki«.

Francoska akademija, ki velja v deželi za ustanovo, kamor pridejo le najslavnejši Francozi, je izgubila svojega člana Anatole Franca.

Na njegovo mesto je bil povzdignjen Louis Bertrand. Ta slovit francoski kritik in romanopisec bo letos postal znan tudi našim Mohorjanom. Brali bodo namreč v krasnem prevodu njegov najbolj roman »Sanguis martyrurum« (Kri mučeničnikov).

Pravici zadoščene!

Zveza narodov je že izrekla svojo razsodbo v grško-bolgarskem sporu. Grki bodo morali plačati okrog 15 milijonov lir bolgarski vladi za odškodnino. Še poceni so plačali svojo smešno bojaželjnost.

Priznavamo.

»Straža« je napisala, da slov. visokošolci ne dobe državne službe v Italiji, ker so taka mesta določena samo za Italijane. Goriška policija se je radi tega razburila in poklicala k sebi našega urednika. »Kaj pišete v vaši »Straži«? Ali niso spričevala, diplomi in doktorati vaših dijakov državno priznani? Ali nimajo pred zakonom enake veljave kakor oni italijanskih visokošolcev? Vas pozivamo, da to v »Straži« javno priznate! Priznamo, priznamo, gospodje! Vsak kmetič ve, da so spričevala postavljena veljavna in enakovredna, ve pa tudi, da si njegov sin, ako ne dobi službe, vsa ta enakovredna spričevala lahko zatakne za klobuk.

Sejem v Sežani.

Na trg v Sežani dne 23. t. m. je bilo prignanih 1150 glav živine in sicer: 540 volov in krav, 99 telet, 105 konj in 406 prašičev. Kupčija je bila srednje dobra, s prašički prav dobra. Cene goveji živini od 425—450 L stot žive teže, konjem od 1500 do 5000 lir glava, prašički 5 do 8 tedenski od 60 do 100 L glava, teleta in odrastli prašiči od 700—750 stot. Kupčija z manufakturo prav dobra, isto kupčija s čevlji iz Mirna. — Prihodnji tržni dan se bo vršil 12. decembra t. l.

Pristna domača vina

vseh vrst ima v zalogi »Vinarska zveza«, Via Formica 1, tik Korna. Gostilničarji in zasebniki, poskušajte!

Novo poljsko ministrstvo.

Po dolgih pogajanjih se je posrečilo zunanjemu ministru grafu

Skrzynskemu, da je pretekli petek sestavil novo ministrstvo. Novo vlado bodo podpirale skoro vse stranke, ne izvzemši Judov, ki so pa stavili zato svoje posebne pogoje.

Tepež za zibelko.

Nek profesor skuša v »Piccolu« v potu svojega obraza dognati, da je sedanji finančni minister Volpi po rodu Istran, doma tam nekje od Rovinja. Gotovo je profesorja zadivila Volpijeva slava, ker je sklenil pogodbo z Amerikanci. Nek ljubljanski list pa je ugotavljal pred dnevi, da je tudi boljševiški diplomat Čičerin Istran. Čič in Čičerin si je res nekam podobno.

Niti zagovornika noče!

Fašistom prijateljska »Epoca« pravi, da je zarotnik na Mussolinija poslanec Zaniboni odklonil še zagovornika. Sodišče mu je zato moralo uradnim potom enega določiti.

Po sili hočejo cesarja.

Znano je, da so Habsburžani po prevratu že parkrat skušali priti spet na prestol na Ogrskem. 20. t. m. je obhajal sinček pokojnega cesarja Karla svoj trinaesti rojstni dan. To so izrabili madžarski monarchisti, predvsem grofje in baroni, ki so zbohnali skupaj svoje prišaste, imeli slovesno službo božjo in potem pojedino, kjer so slavili cesarjeviča Otona.

Kakšen naj bo »Naš Čolnič«
prihodnje leto?

Naše ljudstvo na Goriškem jako potrebuje dober družinski list. Zato bi bilo jako primerno, da bi bil naš društveni list »N. Č.« ne samo društveni list, ampak tudi družinski list. Poleg dosedanje vsebine, naj bi se v njem objavljale tudi zabavne in poučne povesti, novele in črtice. Za naše malčke pa naj bi se ustanovil v listu »Kotiček malih«, kjer naj bi bile kratke mladinske povestice in pesmi. Tudi kotiček ugank naj bi se razširil. Poleg tega naj bi se v listu od časa do časa priobčevali tudi življenjepisi raznih slovenskih, za narod zaslužnih mož, kakor na primer pesnikov in pisateljev, ker to jako vpliva na ljudstvo. Naslovna slika se mi jako

dopade, ker odgovarja imenu lista. Seveda bi se morala tudi naročnik na primerno zvišati, ker dosedanja naročnina 6 Lir je prav malenkostna v primeri z drugimi listi in v primeri z današnjo draginjo. List bi se moral tudi razširiti in povečati in tudi njegovi sotrudniki bi se morali pomnožiti.

Do sedaj je »Naš Čolnič« kot društveni list častno vršil svojo nalogo. V prihodnjem letu pa mora biti »Naš Čolnič« leposlovni, društveni in družinski list. Več ko bo imel sotrudnikov in naročnikov, lepši bo. Zato pa naročajmo, čitajmo in širimo »Naš Čolnič« J. Š.

Angleški potniki.

Zadnje čase posluje več družb, ki prireja potovanja po Evropi. Že vnaprej je na sporedu določeno, do kam pripotuje družba na gotov dan. Taka družba gre v Trst. V velikem skupnem avtomobilu dirjajo proti mestu. Dečko prasha mater: »Je to Trst?« Mati: »Čakaj bom pogledala na koledar.«

Kako letajo po zraku?

Znani ameriški milijarder in tovarnar avtomobilov Henrik Ford je šel v Nemčijo, da bo študiral nemško zrakoplovstvo. Potem se bo še sam lotil mesto avtomobilov zrakoplovov. Mož že voha, da bo po zraku dobil še več dolarjev kot po avtomobilskih cestah.

Oj, ta soldaški boben ...

Iz Civitavecchie 22. novembra. Podpisani slovenski fantje in vojniki, ki služimo pri 82. pešpolku v Rimu, sedaj v Civitavecchii, pošljamo pozdrave staršem, bratom in sestram ter fantom in dekletom. Pozdravljamo letnik 1906., ki bo prišel prihodnjo pomlad med nas. Posebno pozdravljamo vrlo »Goriško Stražo«, ki nam prinaša novice iz domačih krajev! Vuga J. Leopold, Vedrijan; Rutar Ivan, Poljubin; Princič Henrik, Srebrnič Jožef, Medana; Bratina Benedikt iz Gorenj; Breclj Ivan, Ajdovščina; Princič Franc, Fojana; Princič Franc, Cervo; Hvala Ludovik, Gor. Tribuša; Gorenčič Jožef, Drežnica; Lavrenčič Venceslav, Doberdob; Meton Marij, Škofija; Blažič Jožef, Deskle; Colja Emil, Trst.

F. Š.

Škof Slomšek vzor slovenskega rodoljuba.

(26. nov. 1800 — 26. nov. 1925)

Skoraj nemogoče je Slomška vsestransko oceniti, ker je bil na vseh poljih doma. Ako bi ga hoteli do dobra spoznati, bi morali vsako panogo njegovega delovanja posebej proučiti. Enega pa ne smemo in ne moremo pri Slomšku prezreti, kar nam ga dela tako priljubljenega, to je njegova ljubezen do slovenskega naroda.

Ljubiti svoj narod in vse, kar ima lepega na sebi, navdušen biti za svojo domovino, tega nas uči škof Slomšek z besedo in dejanjem. Ne vem, če je kdo srčneje ljubil slovensko ljudstvo kot on!

Vse svoje življenje je posvetil svojemu narodu. Pri vsaki priložnosti je v nemal in navduševal k prvi ljubezni do domovine, bodisi svoje čitatelje, bodisi svoje poslušavce v zasebnih in javnih krogih. In kako plemenito je bilo njegovo rodoljublje! »Ni dobro svoj narod ljubiti, soseda pa sovražiti; dobro in pošteno je le: vsakemu svoje pravice pridobiti.« In to je hotel Slomšek priskrbeti Slovincem: pravico in enakopravnost v uradu, šoli, v gospodarstvu in politiki. Zraven tega je bodril brate, naj se zavedajo svoje narodnosti in naj jo povsod s ponosom in častjo kažejo. »V borbi za narodne pravice moramo biti vztrajni in nevstrašeni. Spoštovati moramo zlasti to, kar nam daje narodni obstanek: slovenski jezik.«

Škof Slomšek je pri ustanovitvi prve slovenske »Čitalnice« v Mari-

boru imel kot priprost ud več nagovorov, v katerih je budil rojake k delu za dom in narod, k ljubezni do Boga in domovine.

»Hočemo«, pravi med drugim, »da bo slovenska beseda slovela, imela čast pri narodih, naših sedih; sami jo prvi spoštujmo, ne toliko v praznih besedah in malovrednem pričkanju, temveč v dejanju. Materinska beseda bodi nam navadna v naših družbah in pri veselicah, na sprehodu in doma. Tako bodo poštene tujci našo slovensko besedo spoštovali, če bodo spoznali, da jo mi prvi spoštujemo.«

V »Čitalnico«, v to prvo narodno budilko z verskim in narodnim programom, je zahajal Slomšek vsako nedeljo, ako je bil doma. Prvi po dostojanstvu je bil temu narodnemu društvu tudi prvi po delu in vztrajnosti. Ko je nastopil kot govornik je bila dvorana vselej polna; njegovi govori so bili preprosti, toda poučni, navdihnjeni najčistejše narodne ljubezni in navdušenosti.

Poslušajmo ga, s kakim ponosom govori o slovenskem jeziku: »Dražimo se z obema rokama slovensčine, skrbimo za njeno omiko sebi in svojim. Po omiki in liki jezika se navadno človek in ljudstvo časti. Jezik je najzlahtnejši telesni dar božji; pismo našega naroda, po katerem se spoznavamo in spoštujemo; narodna beseda je večji del mati narodne slave, ali pa maceha, če jo pustimo v nemar... Terjajmo svoje pravice, toda po modrosti in v pravi meri. Branimo se napadov naših nasprotnikov, pa brez vsakega srda in praznega pričkanja.

Naše orožje bodi beseda večne Resnice, ki pravi: česar sam sebi ne želiš, glej, da tudi drugemu ne storiš.«

Tako je postavil Slomšek zlato pravilo narodne enakopravnosti.

Toda škof Slomšek ni samo v »Čitalnici«, to je v posvetnih prostorih, bodril rojake k ljubezni do domovine, porabil je tudi cerkev ter v vznešeni besedi opisal, da je jezik dar božji, zato spoštovanja in ljubezni vreden.

»Slovenski jezik le tisti malo ceni, ki sveta ne pozna in ne ve, kakšni ljudje živijo po svetu. Kdor svoj materni jezik zavrže ter ga pozabi in zapusti, je zmedenemu pijancu podoben, ki zlato v prah potepta in ne ve, koliko škodo si dela. Kar je oče od svojih starišev prejel, mora svojemu sinu zapustiti in kar se je mati od svoje matere naučila hvalevrednega, bo tudi zapustila hčeri. Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo zadobili od svojih staršev. Oj ljubi, lepi, pošteniški slovenski jezik, (vzklika Slomšek v isti pridigi), s katerim sem prvič svojo ljubeznivo mamino in dobrega ateja klical, v katerem so me moja mati učili Boga spoznati, v katerem sem prvič svojega Stvarnika častil, tebe hočem, kakor najdražji spomin svojih rajnih starišev, hvaležno spoštovati in ohraniti. Za tvojo čast in lepoto po pameti, kolikor premorem, skrbeti, v slovenskem jeziku svoje ljube brate in sestre — Slovence — najrajši učiti želim, kakor hvaležen sin svoje ljube matere, da, kakor je moja prva beseda slovenska bila, naj tudi moja poslednja bo. Ne bodi vas sram, da ste Slovenci, to naj bo

vaša čast! Pokažimo, da smo poštenih očetov pošteni sinovi. Ljubite svoj rod, spoštujte svoj jezik! Za čast svojega jezika vsak pošten mož bolj skrbi, kakor pošten ženin za čast in poštenje svoje neveste. Pred Bogom ni nobenega razločka v jezikih! Pred prestolom božjim bomo iz vseh narodov in jezikov.«

In v »Drobtinicah« l. 1862 kliče: »Velik dar božji je naš materin jezik! Pa ne pozabimo, srečni otroci, da je beseda materina vseh dobrot največja dobrota, jasno ogledalo vsakega ljudstva, mila dojlja vsakega nauka in narodne izobrazbe. Dokler se glasi beseda materina, časti se narod in oživlja; kakor beseda materina umira, peša tudi narodna slava in moč. Kdor ljubi torej svoj narod, njemu so dragi tudi matere mili glasovi, oni so živci dušnega življenja. Prijatelji, ne pozabimo, da smo Slovenci!«

Navedeni odlomki iz govorov in spisov Slomških govore glasno in jasno, da je bil Slomšek v narodnem boju hraber in neustrašen junak. Živel je ob času, ko je pretel pogin našemu narodu. Takrat je veljalo geslo: živeti ali umreti. Slomšek je to dobro spoznal, zato se je z pogumom postavil v prvo vrsto narodnih bojevnikov. Ker je narodno stvar branil tudi v višjih krogih, je moral zato prestat maršikatero grenko. Za narodno prebujenje je pridobival priprosto ljudstvo in nadežno mladino navduševal, naj se vedno in povsod zaveda svoje narodnosti. Iz njegove šole so prihajali najboljši in najvztrajnejši narodni delavci

(Konec prih.)

Kaj je novega na deželi?

Solkan.

Kakor že javljeno, vprizori prihodno nedeljo 29. t. m. ob 5. uri popoldne v dvorani gosp. Al. Mozetiča »Miklovo Zalo« naše »Katoško slovo, izobraževalno društvo«. Povsod, kjer je bila vprizorjena ta igra, je žela krasne uspehe, pričakujemo, da jih doseže tudi v nedeljo v Solkanu. Radi tega pričakujemo obilno vdeležbo domačinov kakor tudi bližnjih bratskih društev. Vstopnina: Sedeži I. vrste L 4. — II. vrste L 3. — stojišča L 2.

Plave - Prilesje.

Prosv. društvo »Lipa« je priredilo v nedeljo dne 22. t. m. prvo gospodarsko predavanje po vojni. Predavatelj g. inž. Rustja nam je v lepem govoru podal razne nauke o našem gospodarstvu; posebno je poudarjal potrebo o ustanovitvi mlekarne v našem kraju. Po predavanju se je razvil pogovor s posameznimi gospodarji, katerim je g. inž. dajal razne nasvete. Izrekamo na tem mestu iskreno zahvalo g. inž. samemu in »Prosv. zvezi« v Gorici. Nujno potrebno pa je, da se združimo vsi ne le v prosv. društvu, ampak da uporabimo nauk, ki smo ga slišali v nedeljo in si organiziramo zadrugo, katero nam je g. predavatelj priporočal, ker le na ta način bomo oteli pogube naše gospodarstvo! Društvenik.

Lokavec pri Ajdovščini.

Na dopis v »Ed.« z dne 14. t. m. treba, da spregovorimo g. dopisniku odkrito besedo, prvič zato, ker ne izhaja dopis od firme R. S., kateri bi sicer ne odgovarjali, drugič zato, da se obranimo očitkov, navedenih v omenj. dopisu. Zdi se nam, da hoče g. dopisnik igrati vlogo pomirjevalnega sodnika, pa mu odkrito rečemo, da ima jako nesrečno roko.

Mi nismo hoteli pred časom v »Gor. St.« pisati o naših domačih razmerah, ker neradi pošiljamo v svet stvari, ki nam niso v čast. Ali g. dopisnik nas naravnost izziva, da spregovorimo o stvari. Pred časom je prišel namreč v vas g. tajnik »Zveze prosv. društev« in ustanovil društvo. Ker nismo »zarukani« in vemo, da ima »turn špico v luftu« kot pravi g. dopisnik smo tudi brž vedeli, kaj nam je storiti in smo se odstranili. Rekli smo pa tudi, da je društvo mrtvorajeno dete. Kako tudi ne? V društvu, v katerem se de v bratskem objemu komunisti, slov. snoparji in narodno napredni, bo prej ali slej završalo. Koliko je društvo storilo za prosveto v Lokavcu? Nič! — Vendar: Fotografirali so se gg. To za spomin! Najbudnejši med njimi (ne društvu) so pa priredili nočni koncert far. kuharici. Opravičeno je radi tega koncerta vstal šunder v vasi. Gg. pevci so bili klicani na odgovor in kaznovani. Kazen pa je obstojala v tem, da pripade polovica v korist obč. revežem, polovica pa »Prosv. društvu. (Salomonska razsodba res — op. ured.) To se pravi z drugimi besedami: Volk sit — koza cela. To so dejstva, g. dopisnik, vse drugo pa larifari.

Pa še na nekaj bi g. dopisnika opozorili. On trdi namreč, da so sedaj v občini konflikti, katerih preje ni bilo in skoro kaže s prstom na one, ki naj bi te konfliktne povzročili. Počasi gg.! V Lokavcu so bile že od nekdanj živahne pol. razmere. Tu so imeli komunisti svojo besedo, pozneje so rogovili slov. snoparji, tako da smo bili vedno pol. »delavni«. Zdaj pa prihaja g. dopisnik s svojo jeremijado o lokavških konfliktih. Vendar ne boste mislili, da živimo še zmeraj pod kaminom? Samo v nečem smo si v navzkrižju: v naših vrstah namreč ni takih, ki bi prodajali načela, kakor so v vaših, ker drugače bi gg. ne menjavali pol. srajce vsa-

ke kvatre. Zato, samo zato ne moremo z vami! Da veste, enkrat za vselej! Pika! Če bo potreba, pa v prihodnje še kaj!

Podbrdo.

(Prejeli smo in priobčujemo, ne da bi s tem hoteli izraziti kako stališče našega lista in ne da bi se hoteli vmešavati v občinske zadeve grahovske občine. Občinarji bodo že sami znali presoditi, kako naj se uredi zadeva. Op. uredništva.)

Kot v vsaki občini z do 5000 prebivalci, bo po novem zakonu tudi grahovska občina dobila »podestata«. Podbrčani hočemo sedaj — po dolgoletnem volivnem boju — doseči cilj: sedež županstva v Podbrdu. Imamo tehtne razloge za to: obmejno postajo, financio, komisarijat javne varnosti, carinarno itd. Po vsej pravici se lahko trdi, da je Podbrdo sedaj — že kolikokrat toliko zmiraj — srce grahovske občine v vsakem oziru. Kot smo že zgoraj omenili, bomo delovali na to in prepričani smo, da to tudi dosežemo. Apeliramo tedaj na oblastva, posebno pa na podprefekturo v Gorici, da naj podpira našo težnjo in navedene vzroke vpoštevata. Z ugodno rešitvijo bodo imeli, kar je samo ob sebi umevno, tudi tukajšnji drž. uradi velike olajšave. — Podbrčani.

Čepovan.

(Nesreča.)

Preteklo soboto 21. t. m. že proti večeru se je tu blizu vasi nad lokavsko cesto smrtno ponesrečil 34 letni mladenič Venceslav Bratuž. Spravljal je z dvema tovarišema drva s strmega gozda ter prišel pri tem tako nesrečno pod velik vlak debelih vej, da ga je na mestu ubilo in je obležal mrtev. Pokojni je bil tako dober in miren mladenič ter splošno priljubljen; zato so vsi obžalovali njegovo žalostno smrt ter se v obilnem številu vdeležili njegovega pogreba; tovariši mladeniča pa so mu zapeli v slovo dve ganljivi žalostinki. Bog tolaži žalostno mater vdovo, ki je zgbila sedaj edinega sina in obe preostali sestri! Ti pa predragi Vencelj, počivaj v miru in na svidenje nad zvezdami!

Iz Mirna.

Mi Mirenci smo jako potrpežljivi in nimamo navade spravljati v javnost domačih zadev. Kmalu bodo štiri leta, od kar so zmagali pri občinskih volitvah komunisti. Obljubljali so nam takrat razne ugodnosti kakor vodovod, električno razsvetljavo, hiše za delavce, hiralnico za reveže, javno kopalnico in še celo vrsto drugih lepih reči. Toda po volitvah je ostalo vse pri samih obljubah in tako je še danes po skoro štirih letih gospodarjenja naših občinskih »očetov«.

Občinski vodnjaki so v največjem neredu. So odkriti, da gre notri razna nesnaga. Ker so ob cesti, po kateri vozi par desetih avtomobilov in drugih vozil na uro, gre v vodnjake cestni prah in z njim gotovo tudi bacili raznih boleznih. Ljudje prinesejo vsak svojo posodo od doma ter jo spuščajo v vodnjak in vlačijo ven vodo. Vsakemu je dovoljeno vlačiti vodo z vsako posodo, ker ni nobene kontrole. Z lastno posodo prihajajo vlačiti vodo iz vodnjaka tudi iz hiš, kjer imajo bolnike z nalezljivimi boleznimi kakor jetiko in drugimi. Mimogrede vlačijo vodo s posodami, iz katerih dajo piti živini. Za slučaj epidemične bolezni je cela občina izpostavljena grozni nevarnosti.

Nesnaga po in ob javnih poteh je v naši občini na vrhuncu. Pot od županove hiše do farovža je naravnost vzor največje nesnage in nesnarnosti. Najprvo stoji baraka, ki sega deloma na občinsko pot. (Občinska regulacija?) Pred to barako

so vedno odpadki razne zelenjave, olupki sadja ter brivski ostanki t. j. lasje in drugo. Tik zraven je prešičji hlev in odkrit kup gnoja. Od tu proti farovžu je pot posuta že par let s takim materijalom, da mora kdor po njej hodi paziti, da si ne razbije nos. Pot od glavne ceste na »Breg« ima tudi svoje zanimivosti. Posebno v zgornjem koncu, ki je popolnoma podoben najnesnažnejšemu delu poti na farovž. Tudi ostale ulice, poti in trgi so v najrjšem in nesnažnem stanu, polne raznih odpadkov in materijala, ker niso bile po vojni še osnažene.

Pred vojno je imelo županstvo posebno komisijo za vzdrževanje snage v občini. Ta komisija je parkrat na leto pregledala vse gnojne jame, stranišča itd. v občini ter dala navodila in ukaze nanašajoče se na vzdrževanje snage. Danes so gotova dvorišča v občini naravnost gnezdna nesnaga in Bog ve katerih bacilov. Skozi občino drvi vsakih par minut avto, korjera, motorno kolo ali kako drugo vozilo, ki povzroča ogromen prah. Velik del hiš stoji tik ob glavni cesti ter morajo njih stanovalci dihati cestni prah. Škropljenje ceste bi bilo jako lahko, ker teče Vipava na več krajih tik nje, a županstvo ni v tem oziru nič ukrenilo. Sploh nima naše županstvo nobenega smisla za snago in higijeno. Zdravstveno stanje v občini se je vsled navedenih nedostatkov jako poslabšalo. Tuberkuloza, ki je bila pred vojno skoro popolnoma zatrta, se zopet množi. Da ni slabše, se imamo zahvaliti vipavski burji, ki od časa do časa zapiha po par dni in odnese smrad ter razčisti zrak.

Poprava občinskih hiš čaka najbrž »Poteštata«. Vsi občinski odborniki z županom in tajnikom vred imajo popravljene lastne hiše. Občinske hiše pa so in kakor kaže ostanejo razvaline. V občini imamo še barakovce, občinske hiše v katere bi lahko spravili precej družin, stoje porušene ker nimajo gospodarja.

Razsvetljava! Pred vojno smo imeli petrolejsko cestno razsvetljavo. Po vojni pa nobene. Naši sedje Orehovec so srečnejši ker jim že eno leto sveti elektrika. Tudi pri nas se sedaj napeljuje električna razsvetljava, a to proti volji komunističnih občinskih »očetov« in župana.

Za cerkvene potrebe ne daje naše županstvo nobenega zneska. Cerkveno oskrbništvu mora samo skrbeti za vse. Ker je cerkev poru-

šena se vrši služba božja že sedem let v brezplačno prepuščenih prostorih Čevljske zadruge. Župan stoji na stališču, naj cerkev vzdržujejo verniki, dobrega zgleda pa noče pokazati.

Sploh moramo pod komunističnim gospodarstvom v občini samo plačevati ogromne davke, ne da bi se s temi davki napravilo kaj občeno koristnega in potrebnega. Gospodu županu in drugim komunistom v občinskem odboru svetujemo naj vsaj sedaj ob enajsti uri vzamejo grablje in metlo v roko in občino osnažijo ter tudi drugače popravijo kar so zamudili, da ne bo kronika pisala kako je od vlade imenovani poteštata popravljali, kar so zanemarili od ljudstva izvoljeni občinski možje.

Postojna.

(Volkovi v postojnski okolici.)

V petek 20. t. m. ob 7.30 zvečer je železniški uslužbenec v čuvajnici števil. 33 na progi Postojna - Račice, ki stoji 6 km oddaljena od Postojne, telefonično prosil postajo Postojna, naj pošlje pomoč, ker je tolpa volkov obkolila čuvajnico med groznim tuljenjem. Kmalu potem se je odpravilo nekaj mož železniške milice in oboroženih karabinerjev s posebnim vlakom proti omenjenemu kraju. Med tem so se volkovi razpodili v gozd, ker jih je mogoče splasil ropot vlaka. Dohli so slišali samo še glasno in dolgo tuljenje ubeglih volkov iz temnega gozda. Tudi v soboto 21. je bila poklicana oborožena pomoč od čuvajnice iste proge s postaje Postojna, ker so slišali prav v bližini glasno tuljenje neprijetnih gostov — volkov. Žrtev ni bilo nikakih, ker se je čuvajem posrečilo za preti se pravočasno v čuvajnico.

(Nesreča.)

V petek 20. t. m. so pokopali v Postojni jugoslovanskega železničarja Karla Misleja, ki je opravljal službo na naši postaji. Pokojni je nesrečno padel z vagona, ko je popravljaval nerodni naklad lesa, ter si ranil črepanjo. Prenesen je bil v mestno bolnico, kjer je naslednje jutro izdahnul dušo. Pogrebni spreved je bil velik. Krsto so nosili jugoslovanski železničarji. Pogreba so se vdeležili tudi višji nadzorniki direkcije iz Trsta in mnogo italijanskih železničarjev s postajenastelnikom na čelu, ki so v sprevedu nosili tudi velik venec v znak spoštovanja drugonarodnega sodelavca.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija **DR. A. DE FIORI**

V GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14

SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

ROB. BERKA

se je

PRESELIL

s svojim ZOBOTEHNIŠKIM ateljejem

na

Corso Verdi 36, Gorica

Naš zdravnik je
DR. RADO SFILIGOJ
Gorica, Travnik 5-1.

Delitev skupnih zemljišč, občinskih pašnikov in gozdov. — Brezplačne informacije v pisarni v Gorici, Corso Vitt. Emanuele III. št. 19 pt. (v hiši Hipotečnega zavoda).

Ugodna prilika! — Kateri Slovenec si želi utvariti miren dom v Sloveniji z nakupom lepega posestva? — Posestvo, katerega je 18 oralov, obstoji iz 9 oralov starega gozda ter 9 oralov njiv in sadonosnika; skupno iz treh parcel in leži na najlepši legi v vinorodnem kraju Krškega okraja na Kranjskem.

Obiskovalci trga sv. Andreja pozor!

Velika trgovina z vsakovrstnimi čevlji odlikovana na lovski razstavi — v Gorici z diplomom in srebrno svetinjo —

Trampuž & Kokelj

Gorica — v Raštelu števil. 30 — Gorica
priporoča svoje prvovrstne domače izdelke. Cene primerne. Izvršujejo se čevlji po meri, kakor tudi vsakovrstna popravila.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. g. Jos. Mašera, sodni svetnik in advokat, 40 L. ž. g. Alojzij Pavlin, Vojščica, 25 L. neka oseba iz Ajdovščine 35 L. P. n. g. Andrej Mavrič, trgovec v Gorici, Via Carducci, 12 maj za otroke in blago za srajce v vrednosti 450 L. N. N. 100 K. — P. n. baron Rudolf Teuffenbach, Vipolže, 50 L. — Srčna hvala!

Pozdravi fantov - vojakov

Pismo iz Belluna.

Draga »Straža«! Ne vemo, kdo iz med nas je sprožil misel napisati par vrstic v pozdrav vrlim čitateljem »Goriške Straže«. Tukaj nas je malo slovenskih fantov, vendar včasih zapojemo kako domačo in ob akordih slovenske pesmi čutimo kako nas veže bratska misel, misel, da hočemo ostati Slovenci. Prestajamo dobo, v kateri je mladenič podvržen kletvini, moralni pokvarjenosti in mnogim drugim nevarnostim, a mi se dobro

držimo in varujemo. Novince letnika 1906 vabimo, naj nas kaj kmalu obišejo. Obenem jim priporočamo, naj bodo bolj pridni kot mi. Tiste denarce, katere pripravljajo po gostilnah, bodo krvavo pogrešali. Pošiljamo bratske pozdrave vsem skupaj in kličemo na veselo svidenje za božiče. Fantje 2. polka gorskih topničarjev, Belluno. — Darko Šuligoj, Gorica, Bajec Ferdinand, Trst; Franc Braz, Srpenica; Vedam Franc, Ukve; Flego Benjamin, Buzet.

Pozor kmetovalci in trgovci! — Na prodaj imam več posestev in grajščino (Čardak) v raznih delih Bosne. Cene so zelo nizke, zemlja plodovita. Da pa ne nasedete raznim koristolovcem, dajem pojasnila vsakemu našemu Slovencu brezplačno: Jernej Šinigoj, trgovački putnik, Vojvode Putnika ulica 57. Banjaluka, Bosna.

Zgodnji grah »Express« iz Erfurta po L 8.— kg prodaja J. Ušaj, Gorica, Via Favetti 6.

Naznanjam sl. občinstvu

da sem preselil svojo obrt s Kornja (hiša Drašček) v via Carducci št. 16. Priporočam se za nadaljni obisk. M. ŠULIGOJ, urar, Gorica, via G. Carducci 16 (prej Gosposka ulica).

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov i. t. d. i. t. d. Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje — Nihče nima pravice kupovati zame. **WALTER WINDSPACH** GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica	CENTRALA	Rezerva SHS
in rezerve:	LJUBLJANA	Din.
Din. 50,000.000		10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti odpevedi najbolje po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. — Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in prodaja svakovrstne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznано najvišje dnevne cene za obveznice vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Hagenhart & Heymann, vsakovrstno blago za porbence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

Obiščite domačo tvrdko

Andrej Maurič

Ulica Carducci 3 Gorica Ulica Carducci 3

Bogata izbira domačega in inozemskega sukna, velika zaloga perila, cvilha za postelje, kovtrov, odej, zaves, raznih vrst tkanin itd. itd. — — —

Velika izbira kožuhovin

Lastna krojačnica. -- Sprejema vsako naročilo za ženske in moške, katero izvršuje po najnovejšem kroju. — — Velika zaloga izgotovljenih oblek, sukenj, dežnih plaščev za ženske, za moške in za dečke. — — — — —

Cene solidne.

Običajni trg sv. Andreja

v GORICI od 30. novembra - 13. decembra 1925.

**Razstavne in razprodajne stojnice na trgu della Vittoria (Travniku).
Velik živinski sejem. Obsežno ljudsko zabavišče z raznimi novostmi.**

Od 1. do 6. decembra bo velika beneška gledališka družba pod vodstvom vit. Michelazzi vprizorila učinkovite novosti.

V nedeljo 6. decembra bo na trgu Cesare Battisti (prej Telovadni trg) javna tombola v dobrodelne namene (Congregazione di Carità)

V nedeljo 13. decembra: Običajna tekma furlanskih pevskih zborov prirejena od alpinskega koralnega društva (Società Corale Alpina).

Informacije daje: Industrijska in trgavska zveza za Goriško (Federazione Industriale e Commerciale del Goriziano), Gorica, Corso Vitt. Em. III št 10.-I.